Wstęp do kwantowej teorii transportu elektronowego- ćwiczenia

Sylwia Gołąb, Paweł Rzońca

28listopada2015

Spis treści

1	Ćwi	iczenia 1.	2
	1.1	Zadanie. Pierwsza kwantyzacja - podstawowe pojęcia	2
	1.2	Zadanie. Rozwiązanie równania Schroedingera dla cząstki swobodnej	2
	1.3	Zadanie Domowe	6

1 Ćwiczenia 1.

1.1 Zadanie. Pierwsza kwantyzacja - podstawowe pojęcia

uw. Gaz doskonały to gaz elektronowy.

• Hamiltonian:

$$\underbrace{H(\vec{r}, \vec{p}) = \frac{p^2}{2m}}_{\text{mechanika klasyczna}} \rightarrow \underbrace{\hat{H}(\vec{r}, \vec{p}) = \frac{\hat{p}^2}{2m}}_{\text{textmechanikakwantowa}} \tag{1}$$

• Reprezentacja położeniowa:

$$\hat{x} = x$$

$$\hat{\vec{r}} = \vec{r}$$

$$\hat{\vec{p}} = -i\hbar\nabla$$

• Zatem Hamiltonian ma postać:

$$\hat{H} = -\frac{\hbar^2}{2m} \nabla^2 \tag{2}$$

$$\hat{A}\vec{x} = \lambda \vec{x} \tag{3}$$

Dla hamiltonianu:

$$\hat{H}|\Psi\rangle = E|\Psi\rangle \tag{4}$$

• Funkcja falowa

$$\begin{array}{lll} \hat{H}|\;\Psi> &=& E|\;\Psi> & /\cdot < x| \\ < x|\hat{H}|\Psi> &=& E < x|\Psi> \end{array}$$

gdzie:

$$\langle x|\Psi \rangle = \Psi(x)$$
 (5)

to funkcja falowa. Jest ona określona jako współrzędna abstrakcyjna wektora stanu kwantowego względem ustalonej bazy (u nas - bazy położeniowej).

1.2 Zadanie. Rozwiązanie równania Schroedingera dla cząstki swobodnej

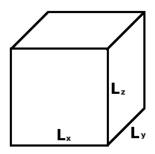
1. Wychodzimy od równania Schroedingera:

$$\hat{H}\Psi(\vec{r}) = E\psi(\vec{r}) \tag{6}$$

czyli:

$$\frac{\hbar^2}{2m}\nabla^2\Psi(\vec{r}) = E\psi(\vec{r}) \tag{7}$$

Rozwiązujemy je w pudle:

gdzie:

$$L_i \to \infty$$
 (8)

2. Postulujemy separację zmiennych:

$$\Psi(\vec{r}) = X(x)Y(y)Z(z) \tag{9}$$

Laplasjan we współrzędnych kartezjańskich:

$$\nabla^2 = \frac{\partial^2}{\partial x^2} + \frac{\partial^2}{\partial y^2} + \frac{\partial^2}{\partial z^2} \tag{10}$$

Zatem równanie Schroedingera:

$$-\frac{\hbar^2}{2m}[Y(y)Z(z)X''(x) + X(x)Z(z)Y''(y) + X(x)Y(y)Z''(z)] = EX(x)Y(y)Z(z) / : (XYZ) (11)$$

$$-\frac{\hbar^2}{2m}\left[\frac{X''(x)}{X(x)} + \frac{Y''(y)}{Y(y)} + \frac{Z''(z)}{Z(z)}\right] = E \tag{12}$$

X(x) wyliczymy następująco:

$$-\frac{\hbar^2}{2m}\frac{X''(x)}{X(x)} = E + \frac{\hbar^2}{2m}\left[\frac{Y''(y)}{Y(y)} + \frac{Z''(z)}{Z(z)}\right]$$
(13)

$$-\frac{\hbar^2}{2m}\frac{X''(x)}{X(x)} = E_x \tag{14}$$

gdzie:

$$E_x = E + \frac{\hbar^2}{2m} \left[\frac{Y''(y)}{Y(y)} + \frac{Z''(z)}{Z(z)} \right]$$
 (15)

Y(y) wyliczymy analogicznie:

$$-\frac{\hbar^2}{2m}\frac{Y''(y)}{Y(y)} = E + \frac{\hbar^2}{2m}\left[\frac{X''(x)}{X(x)} + \frac{Z''(z)}{Z(z)}\right]$$
(16)

$$-\frac{\hbar^2}{2m}\frac{Y''(y)}{Y(y)} = E_y \tag{17}$$

gdzie:

$$E_y = E - E_x + \frac{Z''(z)}{Z(z)}$$
 (18)

Z(z) również:

$$-\frac{\hbar^2}{2m}\frac{Z''(z)}{Z(z)} = E + \frac{\hbar^2}{2m}\left[\frac{X''(x)}{X(x)} + \frac{Y''(y)}{Y(y)}\right]$$
(19)

$$-\frac{\hbar^2}{2m}\frac{Z''(z)}{Z(z)} = E_z \tag{20}$$

gdzie:

$$E_z = E - E_x - E_y \tag{21}$$

3. Mamy zatem układ równań:

$$\begin{cases}
-\frac{\hbar^2}{2m} \frac{X''(x)}{X(x)} = E_x \\
-\frac{\hbar^2}{2m} \frac{Y''(y)}{Y(y)} = E_y \\
-\frac{\hbar^2}{2m} \frac{Z''(z)}{Z(z)} = E_z \\
E = E_x + E_y + Z_z z
\end{cases}$$
(22)

gdzie ostatnie równanie to równanie więzów.

4. Rozwiązanie X(x)

To kombinacja liniowa:

$$X(x) = A_1 e^{ik_x x} + A_2 e^{-ik_x x} (23)$$

Z warunkiem brzegowym:

$$X(0) = X(L_x) = 0 (24)$$

Zatem:

$$\begin{cases}
X(0) = A_1 + A_2 = 0 \\
X(L_x) = A_1 e^{ik_x L_x} + A_2 e^{-ik_x L_x} = 0
\end{cases}$$
(25)

Co można zapisać jako:

$$\left(\begin{array}{cc} 1 & 1\\ e^{ik_x L_x} & e^{-ik_x L_x} \end{array}\right) \left(\begin{array}{c} A_1\\ A_2 \end{array}\right) = \left(\begin{array}{c} 0\\ 0 \end{array}\right)$$

Dostaliśmy więc równanie macierzowe typu:

$$M\vec{A} = \vec{0} \tag{26}$$

Rozwiazaniem tego równania jest:

$$det M = 0 (27)$$

$$e^{-ik_x L_x} - e^{ik_x L_x} = 0 (28)$$

$$cos(k_x L_x) - isin(k_x L_x) - (cos(k_x L_x) + isin(k_x L_x)) = 0$$

$$(29)$$

$$-2isin(k_x L_x) = 0 (30)$$

Rozwiązaniem powyższego równania jest:

$$k_x L_x = \pi n_x \tag{31}$$

gdzie:

$$n_x \epsilon \mathbb{Z}$$
 (32)

Ponieważ jednak:

$$k_x > 0 \quad \land \quad L_x > 0 \tag{33}$$

to ostatecznie:

$$k_x L_x = \pi n$$
 , $n = 1, 2, 3, \dots$ (34)

- 5. Rozwiązanie Y(y), Z(z)- analogicznie
- 6. Skwantowanie wektora falowego

Z równania (34) wynika skwantowanie wektora falowego k_n :

$$k_{nx} = \frac{\pi n}{L_x} \tag{35}$$

Ogólnie:

$$k_{ni} = \frac{\pi n}{L_i} \quad , i = x, y, z \tag{36}$$

- 7. Energia
  - dla 1 zmiennej:

$$E_{nx} = -\frac{\hbar^2}{2m} \frac{X''}{X} = -\frac{\hbar^2}{2m} \left(\frac{A_1 (ik_x)^2 e^{ik_x x}}{A_1 e^{ik_x x}} + \frac{A_2 (-ik_x)^2 e^{-ik_x x}}{A_2 e^{-ik_x x}} \right) = \frac{\hbar^2}{2m} k_x^2$$
 (37)

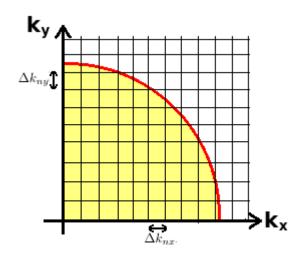
Po podstawieniu wyrażenia (36), dostajemy:

$$E_{nx} = \frac{\hbar^2}{2m} (\frac{\pi n_x}{L_x})^2 = \tag{38}$$

• Ogólnie:

$$E_{n_x n_y n_z} = E_{nx} + E_{ny} + E_{nz} = \frac{\hbar^2}{2m} (k_x^2 + k_y^2 + k_z^2)$$
(39)

8. Konsekwencje skwantowania wektora falowego $\vec{k}$ w przestrzeni wektora falowego. Ponieważ wektor $\vec{k}$ jest skwantowany, to kolejne stany cząstki, czyli kolejne wartości $\vec{k}$ to punkty na siatce, pokazane schematycznie (w 2D) na rysunku pokazanym poniżej.

Taka siatka wyznacza sześciany. Można powiedzieć, że na 1 stan w przestrzeni wektora $\vec{k}$ przypada sześcian o bokach:

$$\Delta k_{ni} = k_{(n+1)i} - k_{ni} = \frac{\pi(n+1)}{L_i} - \frac{\pi n}{L_i} = \frac{\pi}{L_i}$$
(40)

czyli objętości:

$$v_k = \Delta k_{nx} \Delta k_{ny} \Delta k_{nz} = \frac{\pi^3}{L_x L_y L_z} = \frac{\pi^3}{V}$$

$$\tag{41}$$

Jest to tzw. objętość na 1 stan.

Wszystkie dozwolone stany cząstki zajmują w przestrzeni wektora falowego pewien obszar. Gdyby n było całkowite, byłaby to cała kula. Jednak n jest naturalne, dlatego jest to $\frac{1}{8}kuli$, co również pokazano na powyższym rysunku. Objętość tej części kuli, czyli objętość zajmowana przez wszystkie dozwolone stany cząstki, wynosi:

$$V_k = \frac{1}{8} \cdot \frac{4}{3}\pi k^3 = \frac{1}{6}\pi k^3 \tag{42}$$

9. Konsekwencje skwantowania wektora falowego $\vec{k}$ - liczba dozwolonych stanów N Liczbę dozwolonych stanów możemy uzyskać poprzez podzielenie objętości wszystkich stanów przez objętość 1 stanu.

Biorąc pod uwagę jeszcze spin, liczba stanów wyraża się wzorem:

$$N = (2\sigma + 1)\frac{V_k}{v_k} \tag{43}$$

gdzie: $(2\sigma + 1)$ to rzut spinu.

Dla elektronu:

$$\sigma = \frac{1}{2} \tag{44}$$

zatem:

$$N = 2\frac{\frac{1}{6}\pi k^3}{\frac{\pi^3}{V}} = \frac{V}{3\pi^2}k^3 \tag{45}$$

10. Konsekwencje skwantowania wektora falowego $\vec{k}$ - gęstość stanów DOS Z definicji:

$$DOS(E) = \rho(E) = \frac{dN(E)}{dE}$$
(46)

zatem musimy znaleźć związek N(E). Ponieważ zarówno N i E zależą od k, to wyliczymy:

$$E = \frac{(\hbar k)^2}{2m} \quad \Rightarrow \quad k = \frac{\sqrt{2mE}}{\hbar} \tag{47}$$

$$N = \frac{V}{3\pi^2}k^3 = \frac{V}{3\pi^2}(\frac{2mE}{\hbar^2})^{3/2} \tag{48}$$

Zatem:

$$DOS(E) = \rho(E) = \frac{dN}{dE} = \underbrace{\frac{V}{2\pi^2} (\frac{2m}{\hbar^2})^{3/2}}_{const} E^{1/2} = CE^{1/2}$$
(49)

1.3 Zadanie Domowe

Obliczyć całkę:

$$\int_0^\mu \rho(E)EdE\tag{50}$$

$$\int_0^\mu CE^{3/2}dE = \frac{2}{5}C\mu^{5/2} \tag{51}$$